

Έρχεται, Έρθε, Θα Ξανάρθει.

Του Αρχιμ. Ιακώβου Κανάκη, Πρωτοσυγκέλλου της Ι. Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως.

Τον Χριστό τον γνωρίζουμε από την Παλαιά Διαθήκη. Είναι «προαιώνιος», «συνάναρχος» με τον Θεό Πατέρα. Θα δούμε πώς αυτό οι ερμηνευτές της Βίβλου και κυρίως οι Πατέρες της Εκκλησίας το «συναμβάνουν» στους λόγους τους και τα κείμενά τους.

Ξεκινώντας από την δημιουργία του κόσμου και του ανθρώπου, ή Γένεση, το πρώτο βιβλίο της Αγίας Γραφής, αναφέρει ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού». Και εδώ τίθεται το πρώτο ερώτημα. Με ποιο τρόπο είναι «κατ εικόνα του Θεού» ο άνθρωπος, αφού έχει σώμα, ενώ ο Θεός είναι ασώματος; Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Υιού του πού επρόκειτο να ενανθρωπήσει. Η Σάρκωσή του ήταν στο σχέδιό του. Ο Θεός ήθελε την ένωσή του με τον Άνθρωπο, ήθελε μια ιδιαίτερη σχέση μαζί του, όπως το έδειξε από την αρχή, αφού όλα «είπε και έγιναν», ενώ για τον άνθρωπο τον «έπλασε» και στην συνέχεια τον φίλησε, «ενεφύσησε» στο πρόσωπό του, δίνοντάς του ψυχή ζώσα. Άρα ο Χριστός συνυπήρχε πάντοτε και ήταν συνδημιουργός του σύμπαντος κόσμου.

Η αγάπη και μέριμνα του Θεού γίνεται εμφανής, και δεν έπαψε όταν ο άνθρωπος «έπεσε» (Γεν.3,15). Είναι ή υπόσχεσή Του, προς τον

Διάβολο, ότι θα γεννηθεί κάποιος, πού θα του συντριψεί το κεφάλι. Ο διάβολος γνωρίζει αυτόν το λόγο από τότε και πάντα «ανησυχούσε», με την ταυτότητα αυτού του προσώπου., Η «αγωνία» του θα αυξηθεί,έτι περαιτέρω, όταν τον 8ο αιώνα π. Χ. ο προφήτης Ησαΐας, συμπληρώνοντας αυτήν την θεϊκή υπόσχεση,θα πει, ότι αυτός που θα του δώσει το καίριο χτύπημα, θα είναι ο υιός μιας παρθένου γυναίκας (Ησ.7,14). Στην επιστημονική έρευνα πολλοί αμφισβήτησαν και αμφισβητούν την χριστολογική αυτή προσέγγιση, δεν είναι όμως λίγοι και όσοι ταυτίζουν την γυναίκα αυτή με την Παρθένο Μαρία. Υπάρχουν βέβαια και άλλες πολλές προφητείες, πού αφορούν σε χαρακτηριστικά του Χριστού στην Παλαιά Διαθήκη, όπου φανερώνεται ότι αυτός θα είναι ο καθαιρέτης του αρχαίκακου, της φθοράς και του θανάτου.Για παράδειγμα ο προφήτης Ζαχαρίας, μίλησε για την είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα καθήμενος «επί πόλου όνου» (Ζαχ.9,9), περί του πάθος του ο Ησαΐας μιλά σαν να βρίσκεται κάτω από τον Σταυρό του, στα γνωστά άσματα του Δούλου (Ησ.52,13-53,12), και τόσα άλλα.

Αυτό πού γνωρίζουμε είναι, ότι ο Χριστός «εμφανιζόταν» συχνά στην Παλαιά Διαθήκη με την μορφή του «Αγγέλου του Κυρίου». Όπου στην Παλαιά Διαθήκη διαβάζουμε περί «Αγγέλου Κυρίου», ή «Μεγάλης βουλής Άγγελος», πρόκειται για την παρουσία του Άσαρκου ακόμα Ιησού Χριστού. Αυτήν την αλήθεια κατέγραψε ο π.Ιωάννης Ρωμανίδης, εκφράζοντας βέβαια την Πατερική παράδοσή μας. Από τα πολλά παραδείγματα περί του θέματος αυτού, θα αναφέρω μόνο την θυσία του Αβραάμ. Συγκινεί πολύ η Βιβλική διήγηση, κατά την οποία, ο Αβραάμ ανεβαίνει στο βουνό για να θυσιάσει τον υιό του. Στην διαδρομή το μικρό παιδί, ο Ισαάκ (σημαίνει το παιδί της χαράς) , ρωτά τον πατέρα του, πού είναι αυτό που θα θυσιάσουν, αφού όλα τα σχετικά με την θυσία υπήρχαν, εκτός από το θυσιαζόμενο ζώο. Ο Αβραάμ με σιγουριά απαντά στο παιδί του, ότι ο Θεός θα φροντίσει γι' αυτό. Όταν φθάνουν στο σημείο της θυσίας και υψώνει το χέρι του με τό μαχαίρι ο Αβραάμ ακούει μια φωνή από τον «Άγγελο Κυρίου» πού του λέει: «Μην επιβάλλεις την χείρα σου επί το παιδίον..... τώρα γνώρισα ότι φοβάσαι τον Θεό, επειδή δεν λυπήθηκες τον αγαπητό σου υιό για Μένα» (Γεν. 22,13). Γίνεται φανερό λοιπόν ότι δεν πρόκειται για κτιστό άγγελο, αλλά για τον Υιό του Θεού. Το παράδειγμα της θυσίας αυτής σαφώς προτυπώνει την Θυσία του Χριστού.

Είναι συγκλονιστική και σχετική η ομιλία του Ιερού Χρυσοστόμου, σχετικά με τον έργο του Χριστού. Αναφέρεται στον προφήτη Ηλία, τον μεγάλο αυτό προφήτη, που ο λόγος του και η ζωή τους ήταν πραγματική φωτιά. Αδιαπραγμάτευτος με την αμαρτία και όσους την υπηρετούσαν. Να μην βρέξει «διατάζει» τον Θεό για τρεισήμισι έτη, για να συνετιστεί ο λαός. Ο Θεός βέβαια του στέλνει παραδείγματα για τον μαλακώσει. Το παράδειγμα με την χήρα γυναίκα είναι χαρακτηριστικό. Ανομβρία και άρα ξηρασία, αρρώστια και θανατικό παντού. Και όμως ασυγκίνητος και αυστηρός ο Προφήτης. Υφίσταται και αυτός την πείνα, γι' αυτό και πηγαίνει, πιο μακριά, στο σπίτι μιας φτωχής και χήρας γυναίκας. Η ασκητική μορφή του σίγουρα την εκπλήσσει. Κάνε μου κάτι να φάω, λέει ο προφήτης. Έχω λίγο αλεύρι, να κάνω μια πίτα για το παιδί μου και μετά θα πεθάνουμε, απαντά εκείνη. Ωστόσο ετοιμάζει στον Προφήτη το ζυμωτό ψωμί. Το παιδί όμως πεθαίνει από αστία. Και όμως δεν μαλακώνει και πάλι. Ανασταίνει το παιδί και αναχωρεί, σημείο ότι ο Θεός τον ευλογεί γιατί βλέπει βαθύτερα τα κίνητρά του. Χρειάζεται όμως Κάποιος να έρθει και να πάρει επάνω του κάθε βάρος και κάθε αμαρτία. Ο Χριστός θα είναι αυτός πού βιάζεται πότε να σαρκωθεί και να κατέβει στον κόσμο. Προφήτη του Θεού, έλα επάνω στον ουρανό, λέει ο Ιερός Χρυσόστομος, εσύ δεν είσαι για τους ανθρώπους, είσαι για να ζεις ως άγγελος ασώματος. Και ο κόσμος τι θα γίνει; Στον κόσμο θα κατέβω εγώ λέει ο Χριστός. Εγώ θα σκύψω τα επιδέσωτα σπασμένα καλάμια, θα ρίξει λάδι στα τρεμάμενα λυχνάρια, τους ανθρώπους δηλαδή με τα τόσα προβλήματα και δυσκολίες. Δεν θα λειτουργήσω όπως κάνουν οι αρχιερείς του Ισραήλ, πού σε έναν τράγο φόρτωναν δήθεν τα αμαρτήματα του λαού, αλλά θα πάρω επάνω μου το βάρος όλων των ανθρώπων, εκούσια, θεληματικά. Θα θυσιαστώ για τους ανθρώπους, από τον πρώτο μέχρι τον έσχατο. Αυτό εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε τα Χριστούγεννα, ότι ο Θεός εκουσίως αναλαμβάνει το βάρος όλων και έτσι κατά τον Απόστολο «το αίμα Ιησού Χριστού καθαρίσει ημάς από πάσης αμαρτίας» (Α΄ Ιωαν.1,17).

Ο Χριστός χθες και σήμερα ο Αυτός και εις τους αιώνες. Και στην Παλαιά Διαθήκη εμφανίζεται λοιπόν, ως αύραλεπτή, αλλά και στην Καινή Διαθήκη, «εν σώματι». Οι μαθητές το πιστοποιούν με βεβαιότητα, με τα μάτια μας τον είδαμε ομολογούν, με τα χέρια μας τον ψηλαφίσαμε.

Αυτός ο Ίδιος Χριστός υπάρχει και σήμερα και ζητά και κρούει και παρακαλεί να ανταποκριθούμε στο κάλεσμά του. Κατά τον Προφήτη ζητά την καρδιά μας, δεν έχει ανάγκη από καμία θυσία. Αυτό είναι το πολύτιμο δώρο και προσφορά σε Εκείνον. Οι Ουρανοί του έδωσαν τον αστέρα, η γη το σπήλαιο, οι άγγελοι τον ύμνο, εμείς του προσφέραμε την Παναγία και ο καθένας του προσφέρει την ύπαρξή του.

Πηγή : <https://enromiosini.gr/>